

учены не можяхъ да направятъ таквызи обясненія.

На послѣдень пѣть, когато Бузи му прочтѣше отъ Библиѣ-тѣ (Г. жа Баронъ съдѣше тогазь до тѣхъ), Хенрихъ отведнѣжь прѣсѣче четеніе-то му и му каза : “ Ахъ Бузи, колко щѣхъ да бѣдѣ азъ злочестъ, ако да не бѣхъ ни ога прочель и повѣрвалъ Библиѣ-тѣ ! Скоро азъ щѣ слѣзѣ въ гробъ-тѣ и нѣма да ся върнѣ вече (Іов. 7; 9.), сирѣчь до тогази, когато мое-то тѣло, наедно съ душиѣ-тѣ, ще възкрѣсне въ послѣдній-тѣ день. Въ моѣ-тѣ гай послѣднѣ расходкѣ, азъ видѣхъ едно хубаво мѣсто, дѣто погребватъ мъртвы-тѣ, обиколено съ дървета ; азъ знаяхъ, че скоро щѣ бѣдѣ въ него, сирѣчь тѣло-то ми ще бѣде тамъ положено ; но азъ ся отъ това не страхувамъ, поради това щото любѣ Господа Іисуса Христа, който ще да мя възкрѣси изъ мъртвыхъ ; азъ щѣ да си отпочинѣ въ Него, и когато ся пробудѣ ще